

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

26. maj 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 171/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 171/02 Sag C-279/13: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. marts 2015 — C More Entertainment AB mod Linus Sandberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informations-samfundet — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 3, stk. 2 — direkte transmission af en sportsbegivenhed på et websted) 2

2015/C 171/03 Sag C-316/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. marts 2015 — Gérard Fenoll mod Centre d'aide par le travail »La Jouvène« og Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 31, stk. 2 — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — begrebet »arbejdstager« — handicappet person — ret til årlig betalt ferie — national lovgivning i strid med EU-retten — den nationale rets rolle) 3

2015/C 171/04	Sag C-499/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. marts 2015 — Marian Macikowski mod Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — proportionalitetsprincippet og princippet om afgiftsneutralitet — afgift på en levering af en fast ejendom i forbindelse med en tvangsauktion — national lovgivning, som forpligter den foged, der gennemfører en sådan tvangsauktion, til at beregne og indbetale momsen på transaktionen — betaling af købssummen til den kompetente ret og nødvendigheden af, at den moms, der skal betales, af retten overføres til fogeden — fogedens økonomiske og skatteretlige ansvar i tilfælde af manglende indbetaling af momsen — forskel mellem fristen i fællesskabsretten for den afgiftspligtiges betaling af momsen og den frist, der er pålagt en sådan foged — ikke muligt at fradrage indgående moms).	3
2015/C 171/05	Sag C-556/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. marts 2015 — »Litaksa« UAB mod »BTA Insurance Company« SE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 90/232/EØF — artikel 2 — differentiering af præmiens størrelse afhængig af, hvor køretøjet anvendes).	4
2015/C 171/06	Sag C-596/13 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. marts 2015 — Europa-Kommissionen mod Moravia Gas Storage a.s., tidligere Globula a.s. og Den Tjekkiske Republik (Appel — det indre marked for naturgas — forpligtelse for naturgasvirksomheder — indførelse af et system med forhandlet tredjepartsadgang til lagerfaciliteter for gas — de tjekkiske myndigheders beslutning — midlertidig undtagelse for fremtidige underjordiske gasoplagringsanlæg i Damborice — Kommissionens afgørelse — pålæg om at trække beslutningen om undtagelse tilbage — direktiv 2003/55/EF og 2009/73/EF — tidsmæssig anvendelse)	5
2015/C 171/07	Sag C-601/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. marts 2015 — Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA mod Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém og Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/18/EF — offentlige tjenesteydelseskontrakter — procedurens forløb — tildelingskriterier — kvalifikationer hos det personale, der er udpeget til at gennemføre kontrakten)	5
2015/C 171/08	Sag C-7/14 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. marts 2015 — Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG mod Europa-Kommissionen (Appel — EF-toldkodeksen — artikel 220, stk. 2, og artikel 239 — fritagelse for importafgifter — indførelse af svampekonserver fra Kina — afgørelse, hvorved det fastslås, at en fritagelse for importafgifter ikke er begrundet)	6
2015/C 171/09	Sag C-275/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5. juni 2014 — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard mod Minister Finansów	6
2015/C 171/10	Sag C-282/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Polen) den 10. juni 2014 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe »Stylinart« sp. z o.o. mod Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemysła	7
2015/C 171/11	Sag C-8/15 P: Appel iværksat den 12. januar 2015 af Ledra Advertising Ltd til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. november 2014 i sag T-289/13, Ledra Advertising Ltd mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.	7
2015/C 171/12	Sag C-9/15 P: Appel iværksat den 12. januar 2015 af Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou og Lilia Papachristofi til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. november 2014 i sag T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou og Lilia Papachristofi mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank	9

2015/C 171/13	Sag C-10/15 P: Appel iværksat den 12. januar 2015 af Christos Theophilou og Eleni Theophilou til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. november 2014 i sag T-293/13, Christos Theophilou og Eleni Theophilou mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank	11
2015/C 171/14	Sag C-58/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 10. februar 2015 — Firma Theodor Pfister mod Landkreis Main-Spessart	13
2015/C 171/15	Sag C-70/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 17. februar 2015 — Emmanuel Lebek mod Janusz Domino	13
2015/C 171/16	Sag C-74/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Oradea (Rumænien) den 18. februar 2015 — Dumitru Tarcău og Ileana Tarcău mod Intesa Sanpaolo Bank România — Arad og Intesa Sanpaolo Bank România — Baia Mare	14
2015/C 171/17	Sag C-76/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 19. februar 2015 — Paul Vervloet m.fl., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeofund, Gemeente Schaarbeek og Frédéric Ensch Famenne mod Ministerraad, intervenienter: Arcofin CVBA m.fl.	15
2015/C 171/18	Sag C-78/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 20. februar 2015 — Colena AG mod Deiters GmbH	16
2015/C 171/19	Sag C-97/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. februar 2015 — Sprengen/Pakweg Douane BV mod Staatssecretaris van Financiën	17
2015/C 171/20	Sag C-98/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Spanien) den 27. februar 2015 — María Begoña Espadas Recio mod Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE).	17
2015/C 171/21	Sag C-99/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Spanien) den 27. februar 2015 — Christian Liffers mod Producciones Mandarina, S.L. og Gestevisión Telecinco, S.A	18
2015/C 171/22	Sag C-102/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Ítéltábla (Ungarn) den 2. marts 2015 — Gazdasági Versenyhivatal mod Siemens Aktiengesellschaft Österreich	19
2015/C 171/23	Sag C-114/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Pau (Frankrig) den 6. marts 2015 — Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL og Mounacq EARL mod GAEC Reconnu La Vinardière og Ministère public.	19
2015/C 171/24	Sag C-115/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 6. marts 2015 — Secretary of State for the Home Department mod NA	20
2015/C 171/25	Sag C-118/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 9. marts 2015 — Confederación Sindical ELA og Juan Manuel Martínez Sánchez mod Aquarbe S.A.U. og Consorcio de Aguas de Busturialdea	21
2015/C 171/26	Sag C-122/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 10. marts 2015 — C mod Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö	22
2015/C 171/27	Sag C-129/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 16. marts 2015 — H. M. mod Agentsia za darzhavna finansova inspeksia (ADFI).	22

Retten

2015/C 171/28	Sag T-175/12: Rettens dom af 9. marts 2015 — Deutsche Börse mod Kommissionen (Konkurrence — fusioner — sektoren for finansielle instrumenter — europæiske markeder for derivater — afgørelse, der erklærer fusionen uforenelig med det indre marked — bedømmelse af fusionens virkninger på konkurrencen — effektivitetsgevinster — tilsagn)	24
2015/C 171/29	Sag T-234/14: Rettens kendelse af 17. marts 2015 — Mammoet Salvage mod Kommissionen (Passivitets- og erstatningssøgsmål — ansvar i kontraktforhold — ansvar uden for kontraktforhold — formalitetsindsigelse — Den Ottende Europæiske Udviklingsfond — arbejder med fjernelse af 74skibs vrak i Nouadhibou-bugten — kontrakt indgået mellem sagsøgeren og Mauretaniens og godkendt af Kommissionen til EU-finansiering — kontraktopfyldelse — udsættelse af slutdatoen for Unionens betalingsforpligtelser i medfør af kontrakten — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)	24
2015/C 171/30	Sag T-74/15: Sag anlagt den 17. februar 2015 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen	25
2015/C 171/31	Sag T-107/15: Sag anlagt den 25. februar 2015 — Uganda Commercial Impex mod Rådet.	26
2015/C 171/32	Sag T-112/15: Sag anlagt den 2. marts 2015 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen.	27
2015/C 171/33	Sag T-117/15: Sag anlagt den 4. marts 2015 — Estland mod Kommissionen	28
2015/C 171/34	Sag T-123/15: Sag anlagt den 16. marts 2015 — Unicorn mod KHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN-čerpací stanice)	29
2015/C 171/35	Sag T-124/15: Sag anlagt den 18. marts 2015 — Unicorn mod KHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN).	30
2015/C 171/36	Sag T-125/15: Sag anlagt den 18. marts 2015 — Unicorn mod KHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN).	31
2015/C 171/37	Sag T-128/15: Sag anlagt den 20. marts 2015 — Rotkäppchen — Mumm Sektkellerei mod KHIM — Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)	31
2015/C 171/38	Sag T-134/15: Sag anlagt den 23. marts 2015 — salesforce.com mod KHIM (SOCIAL.COM)	32
2015/C 171/39	Sag T-142/15: Sag anlagt den 30. marts 2015 — DHL Express (Frankrig) mod KHIM — Chronopost (WEBSHIPPING).	33
2015/C 171/40	Sag T-144/15: Sag anlagt den 25. marts 2015 — L'Oréal mod KHIM — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA).	34
2015/C 171/41	Sag T-146/15: Sag anlagt den 23. marts 2015 — hyphen mod KHIM — Skylotec	34
2015/C 171/42	Sag T-159/15: Sag anlagt den 1. april 2015 — Puma mod KHIM — Gemma Group (formen på et dyr i spring)	35

Retten for EU-Personalesager

2015/C 171/43	Sag F-32/14: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. marts 2015 — DO mod ESMA (Personalesag — ESMA's ansatte — midlertidigt ansat — ikke forlængelse af en kontrakt — bedømmelsesrapport — for sen udarbejdelse af bedømmelsesrapporten — ingen sammenhæng mellem de generelle og de specifikke vurderinger).	36
2015/C 171/44	Sag F-5/15: Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 25. marts 2015 — Necci mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — pensioner — overførsel af de pensionsrettigheder, der er erhvervet i henhold til en national pensionsordning — forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår — for sent indgivet klage — manglende overholdelse af den administrative procedure — åbenbart afvisningsgrundlag).	36

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 171/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 155 af 11.5.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 146 af 4.5.2015

EUT C 138 af 27.4.2015

EUT C 127 af 20.4.2015

EUT C 118 af 13.4.2015

EUT C 107 af 30.3.2015

EUT C 96 af 23.3.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 26. marts 2015 — C More Entertainment AB mod Linus Sandberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-279/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfundet — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 3, stk. 2 — direkte transmission af en sportsbegivenhed på et websted)

(2015/C 171/02)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C More Entertainment AB

Sagsøgt: Linus Sandberg

Konklusion

Artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale retsfor skrifter, der giver en mere vidtgående eneret til de radio- og fjernsynsforetagender, der er omhandlet i denne artikel 3, stk. 2, litra d), i forhold til handlinger vedrørende overføring til almenheden, som kan være direkte transmissioner af sportsbegivenheder på internettet såsom de i hovedsagen omhandlede, på betingelse af, at en sådan udvidelse ikke berører beskyttelsen af ophavsretten.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. marts 2015 — Gérard Fenoll mod Centre d'aide par le travail »La Jouvene« og Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-316/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 31, stk. 2 — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — begrebet »arbejdstager« — handicappet person — ret til årlig betalt ferie — national lovgivning i strid med EU-retten — den nationale rets rolle)

(2015/C 171/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gérard Fenoll

Sagsøgte: Centre d'aide par le travail »La Jouvene« og Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Konklusion

Begrebet »arbejdstager« som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden og i artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at det kan omfatte en person, der er tilknyttet et job- og aktivitetscenter som det i hovedsagen omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. marts 2015 — Marian Macikowski mod Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-499/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — proportionalitetsprincippet og princippet om afgiftsneutralitet — afgift på en levering af en fast ejendom i forbindelse med en tvangsauktion — national lovgivning, som forpligter den foged, der gennemfører en sådan tvangsauktion, til at beregne og indbetale moms på transaktionen — betaling af købssummen til den kompetente ret og nødvendigheden af, at den moms, der skal betales, af retten overføres til fogeden — fogedens økonomiske og skatteretlige ansvar i tilfælde af manglende indbetaling af moms — forskel mellem fristen i fællesskabsretten for den afgiftspligtiges betaling af moms og den frist, der er pålagt en sådan foged — ikke muligt at fradrage indgående moms)

(2015/C 171/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marian Macikowski

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Konklusion

- 1) Artikel 9, 193 og artikel 199, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en bestemmelse i national ret, som den i hovedsagen omhandlede, som i forbindelse med et salg af en fast ejendom på tvangsauktion pålægger en operatør, dvs. den foged, der har gennemført det pågældende salg, en forpligtelse til at beregne, opkræve og indbetale den merværdiafgift, der skyldes på provenuet af denne transaktion, inden for den fastsatte frist.
- 2) Proportionalitetsprincippet skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en foged hæfter med hele sin formue for den merværdiafgift, der skyldes på provenuet af et salg af en fast ejendom, der er foretaget ved tvangsauktion, i tilfælde, hvor han ikke opfylder sin forpligtelse til at opkræve og indbetale denne afgift, på betingelse af, at den pågældende foged reelt råder over de nødvendige retsmidler til at opfylde denne forpligtelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.
- 3) Artikel 206, 250 og 252 i direktiv 2006/112 og princippet om afgiftsneutralitet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en bestemmelse i national ret som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det påhviler den afgiftsbetaler, der nævnes i denne bestemmelse, at beregne, opkræve og indbetale den merværdiafgift, der skyldes på salg af varer, der foretages ved tvangsauktion, uden at der kan fradrages indgående merværdiafgift i perioden fra afgiftsperiodens begyndelse indtil datoen for opkrævningen af afgiften hos den afgiftspligtige.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 26. marts 2015 — »Litaksa« UAB mod »BTA Insurance Company« SE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)

(Sag C-556/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 90/232/EØF — artikel 2 — differentiering af præmiens størrelse afhængig af, hvor køretøjet anvendes)

(2015/C 171/05)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Litaksa« UAB

Sagsøgt: »BTA Insurance Company« SE

Konklusion

Artikel 2 i Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, skal fortolkes således, at en præmie, som varierer alt efter, om det forsikrede køretøj påtænkes udelukkende at skulle anvendes på den medlemsstats område, hvor køretøjet er hjemmehørende, eller på hele Den Europæiske Unions område, ikke stemmer overens med begrebet »én enkelt præmie« som omhandlet i denne artikel.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. marts 2015 — Europa-Kommissionen mod Moravia Gas Storage a.s., tidligere Globula a.s. og Den Tjekkiske Republik

(Sag C-596/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — det indre marked for naturgas — forpligtelse for naturgasvirksomheder — indførelse af et system med forhandlet tredjepartsadgang til lagerfaciliteter for gas — de tjekkiske myndigheders beslutning — midlertidig undtagelse for fremtidige underjordiske gasoplagringsanlæg i Dambořice — Kommissionens afgørelse — pålæg om at trække beslutningen om undtagelse tilbage — direktiv 2003/55/EF og 2009/73/EF — tidsmæssig anvendelse)

(2015/C 171/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Armati og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Moravia Gas Storage a.s., tidligere Globula a.s. (ved advokati P. Zákoucký og D. Koláček) og Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom Globula mod Kommissionen (T-465/11, EU:T:2013:406) ophæves.
- 2) Sagens hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. marts 2015 — Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA mod Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém og Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-601/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/18/EF — offentlige tjenesteydelseskontrakter — procedurens forløb — tildelingskriterier — kvalifikationer hos det personale, der er udpeget til at gennemføre kontrakten)

(2015/C 171/07)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ambisig — Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA

Sagsøgte: Nersant — Associação Empresarial da Região de Santarém og Núcleo Inicial — Formação e Consultoria Lda

Konklusion

Artikel 53, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter er ikke til hinder for, at den ordregivende myndighed med henblik på indgåelsen af kontrakter vedrørende tjenesteydelser af intellektuel karakter på området for uddannelse og konsulentbistand fastsætter et kriterium, som giver mulighed for at vurdere kvaliteten af de hold, som tilbudsgiverne konkret har foreslået med henblik på opfyldelsen af kontrakten, når dette kriterium tager hensyn til disse holds sammensætning og dets medlemmers dokumenterede erfaring samt uddannelsesmæssige og erhvervmæssige baggrund.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. marts 2015 — Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-7/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-toldkodeksen — artikel 220, stk. 2, og artikel 239 — fritagelse for importafgifter — indførsel af svampekonserver fra Kina — afgørelse, hvorved det fastslås, at en fritagelse for importafgifter ikke er begrundet)

(2015/C 171/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (ved Rechtsanwälte K. Landry og G. Schwendinger)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5. juni 2014 — Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard mod Minister Finansów

(Sag C-275/14)

(2015/C 171/09)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Appellant: Jednostka Innowacyjno-Wdrożeniowa Petrol S.C. Paczuski Maciej i Puławski Ryszard

Indstævnt: Minister Finansów

Domstolen har ved kendelse af 5. februar 2015 truffet afgørelse om, at artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽¹⁾ skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter additiver henhørende under kode 3811 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008, pålægges punktafgift til en anden sats end den, der finder anvendelse på det brændstof, hvortil additiverne tilsættes.

Artikel 2, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2003/96 skal fortolkes således, at bestemmelsen kan påberåbes af en borger over for de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med en tvist for de nationale domstole med henblik på at udelukke anvendelsen af en national lovgivning, som er uforenelig med denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT L 283, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Rzeszowie (Polen) den 10. juni 2014 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe »Stylinart« sp. z o.o. mod Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla

(Sag C-282/14)

(2015/C 171/10)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Rzeszowie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe »Stylinart« sp. z o.o.

Sagsøgt: Skarb Państwa — Wojewoda Podkarpacki, Skarb Państwa — Prezydent Miasta Przemyśla

Den Europæiske Unions Domstol fastslog ved kendelse af 11. december 2014, at det er åbenbart, at den ikke har kompetence til at besvare det af Sąd Rejonowy w Rzeszowie forelagte spørgsmål.

Appel iværksat den 12. januar 2015 af Ledra Advertising Ltd til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. november 2014 i sag T-289/13, Ledra Advertising Ltd mod Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Sag C-8/15 P)

(2015/C 171/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ledra Advertising Ltd (ved solicitor C. Paschalides, dikigoros A. Paschalides og A. Riza, QC)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, Europa-Kommissionens og Den Europæiske Centralbanks indsigelser afvises, og de tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt for Domstolen og for Retten, og der træffes afgørelse vedrørende sagens realitet.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten har i sin kendelse tilsidesat EU-retten i sin vurdering af en række forslag som følger:

- a) Retten baserede sig på den omstændighed, at »de opgaver, hvis varetagelse er overdraget til Kommissionen [...] inden for rammerne af ESM-traktaten, ikke indebærer nogen selvstændig beslutningsbeføjelse, og at disse to institutioners virksomhed inden for rammerne af denne traktat [...] kun forpligter ESM«⁽¹⁾ uden at vurdere betydningen af det retlige udsagn, som den accepterede for argumentets skyld i præmis 48, hvorefter Kommissionen »ikke havde afgivet den effektive kontrol med sin rolle i beslutningsprocessen i henhold til artikel 136, stk. 3, TEUF under anvendelsen af de beføjelser, den tilkendes i artikel 17 TEU, til som ansvarlig EU-institution at sikre, at retsakter indgået i henhold til ESM-traktaten er forenelige med EU-retten«.
- b) Det er gjort gældende, at Pringle-dommen⁽²⁾, som Retten lagde til grund⁽³⁾, fastslår, at selv om Kommissionen og Den Europæiske Centralbank kun forpligter ESM⁽⁴⁾, bemærkede Domstolen bl.a.⁽⁵⁾ i dommens præmis 164, at »[d]e opgaver, som Kommissionen tildeles ved ESM-traktaten, gør det [...] muligt for den, som foreskrevet i denne traktats artikel 13, stk. 3 og 4, at påse, at de aftalememoranda, der indgås af ESM, er forenelige med EU-retten« og i præmis 174, at »[i] medfør af denne traktats artikel 13, stk. 3, skal det aftalememorandum, som tilvejebringes gennem forhandling med den medlemsstat, der anmoder om stabilitetsstøtte, således være fuldt ud foreneligt med EU-retten«.
- c) Udsagnet, »[e]t erstatningskrav rettet mod Unionen og alene baseret på ulovligheden af en retsakt eller en adfærd, som ikke er vedtaget af en EU-institution eller Unionens ansatte, skal afvises«⁽⁶⁾, blev anvendt uden, at der blev foretaget en vurdering af de af appellanterne fremførte bemærkninger, hvori de anførte, at »Den Europæiske Centralbank må have fungeret som en [EU-institution], eftersom ESM ikke lovligt kunne udøve en effektiv kontrol af tvangsbeføjelsen i henhold til EU-retten med henblik på at tillade og/eller foretage og/eller gennemføre truslen. Den nævnte tvangsbeføjelse er tildelt Den Europæiske Centralbank, og den effektive kontrol deraf kan ikke overdrages på grundlag af EU-retten«.
- d) »[D]en adfærd, der angiveligt har ført til det påberåbte tab, er Kommissionens undladelse af at handle i forbindelse med undertegnelsen af aftalememorandummet. Aftalememorandummet blev imidlertid undertegnet efter værdiforringelsen af sagsøgerens indskud [...]. Denne værdiforringelse indtrådte nemlig ved ikrafttrædelsen af [foranstaltningerne af 29. marts 2013]. Det kan således ikke fastslås, at sagsøgeren med den nødvendige sikkerhed har påvist, at den skade, som denne mener at have lidt, rent faktisk skyldes den undladelse, som Kommissionen kritiseres for«⁽⁷⁾. Ovenstående forslag tager ikke hensyn til sagsøgerens argumentation i kendelsens præmis 41, hvorefter »[d]et er betingelserne i tilknytning til den finansielle støttefacilitet tildelt [Republikken Cypern] den 26. april 2013 og den måde, hvorpå Kommissionen og ECB har stillet krav om disse betingelser, som har medført den skade, for hvilken sagsøgeren søger erstatning i medfør af artikel 268 [TEUF] og 340 TEUF«. Den måde, hvorpå disse betingelser er blevet krævet, omfattede også den omstændighed, at Kommissionen ikke sikrede, at betingelserne var i overensstemmelse med EU-retten, og Den Europæiske Centralbanks trussel om at afbryde tilførslen af likviditet i euro til Cypern, hvilket udgjorde fortsatte handlinger/undladelser, der begyndte den 15. marts 2013, og som afsluttede den 29. marts 2013 med opfyldelsen af betingelserne.
- e) Indholdet i aftalememorandummet blev anfægtet med den begrundelse, at det henviste til den forudgående opfyldelse af de betingelser, som hypotetisk set opstod inden værdiforringelsen af appellanternes indskud, hvilket Retten har undladt at vurdere som en integreret del af processen.

- f) »I de sager, hvor den adfærd, der angiveligt har været årsag til den påståede skade, består i en undladelse, er det særligt nødvendigt at få vished for, at denne skade rent faktisk er forårsaget af den påståede undladelse og ikke skyldes en anden adfærd end den, der hævdes over for den sagsøgte institution«, jf. kendelsen i sagen Portela mod Kommissionen ⁽⁸⁾. Dette betyder, at »selv hvis« ⁽⁹⁾ Kommissionen handlede i overensstemmelse med sin forpligtelse til at sikre, at betingelserne var forenelige med EU-retten, ville dette ikke have ændret noget, »eftersom aftalememorandummet blev undertegnet efter værdiforringelsen af appellanternes indskud i BoC« ⁽¹⁰⁾. Retten har igen undladt at vurdere appellanternes argumenter, jf. bl.a. punkt d) og e) ovenfor.
- g) Derudover og subsidiært begik Retten en faktisk fejl ved at konstatere, at aftalememorandummet blev undertegnet efter værdiforringelsen af indskud i alle tilfælde. Hvad angår BoC skete den endelige værdiforringelse først efter undertegnelsen af aftalememorandummet den 26. april 2013, nemlig i slutningen af juni 2013.
2. Såfremt Domstolen måtte fastslå, at Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank har handlet som EU-institutioner, er Rettens afgørelse, der fremgår af kendelsens præmis 55-60 om den anden påstand (om annullation), uden virkning.

⁽¹⁾ Kendelsens præmis 45.

⁽²⁾ Dommen Pringle (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Kendelsens præmis 45.

⁽⁴⁾ Kendelsens præmis 45.

⁽⁵⁾ Jf. også præmis 112 og 163.

⁽⁶⁾ Kendelsens præmis 43 og kendelse af 4.7.2013, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon mod Kommissionen m.fl. (C-520/12 P, EU:C:2013:457).

⁽⁷⁾ Kendelsens præmis 54.

⁽⁸⁾ Kendelse af 17.12.2008, Portela mod Kommissionen (T-137/07, EU:T:2008:589, præmis 80).

⁽⁹⁾ Dom af 25.6.1997, Perillo mod Kommissionen (T-7/96, Sml., EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Kendelsens præmis 54.

Appel iværksat den 12. januar 2015 af Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou og Lilia Papachristofi til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. november 2014 i sag T-291/13, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou og Lilia Papachristofi mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Sag C-9/15 P)

(2015/C 171/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou og Lilia Papachristofi (ved solicitor C. Paschalides, dikigoros A. Paschalides og A. Riza, QC)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

— Appellen tages til følge, Europa-Kommissionens og Den Europæiske Centralbanks indsigelser afvises, og de tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt for Domstolen og for Retten, og der træffes afgørelse vedrørende sagens realitet.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten har i sin kendelse tilsidesat EU-retten i sin vurdering af en række forslag som følger:

- a) Retten baserede sig på den omstændighed, at »de opgaver, hvis varetagelse er overdraget til Kommissionen [...] inden for rammerne af ESM-traktaten, ikke indebærer nogen selvstændig beslutningsbeføjelse, og at disse to institutioners virksomhed inden for rammerne af denne traktat [...] kun forpligter ESM«⁽¹⁾ uden at vurdere betydningen af det retlige udsagn, som den accepterede for argumentets skyld i præmis 48, hvorefter Kommissionen »ikke havde afgivet den effektive kontrol med sin rolle i beslutningsprocessen i henhold til artikel 136, stk. 3, TEUF under anvendelsen af de beføjelser, den tilkendes i artikel 17 TEU, til som ansvarlig EU-institution at sikre, at retsakter indgået i henhold til ESM-traktaten er forenelige med EU-retten«.
- b) Det er gjort gældende, at Pringle-dommen⁽²⁾, som Retten lagde til grund⁽³⁾, fastslår, at selv om Kommissionen og Den Europæiske Centralbank kun forpligter ESM⁽⁴⁾, bemærkede Domstolen bl.a.⁽⁵⁾ i dommens præmis 164, at »[d]e opgaver, som Kommissionen tildes ved ESM-traktaten, gør det [...] muligt for den, som foreskrevet i denne traktats artikel 13, stk. 3 og 4, at påse, at de aftalememoranda, der indgås af ESM, er forenelige med EU-retten« og i præmis 174, at »[i] medfør af denne traktats artikel 13, stk. 3, skal det aftalememorandum, som tilvejebringes gennem forhandling med den medlemsstat, der anmoder om stabilitetsstøtte, således være fuldt ud foreneligt med EU-retten«.
- c) Udsagnet, »[e]t erstatningskrav rettet mod Unionen og alene baseret på ulovligheden af en retsakt eller en adfærd, som ikke er vedtaget af en EU-institution eller Unionens ansatte, skal afvises«⁽⁶⁾, blev anvendt uden, at der blev foretaget en vurdering af de af appellanterne fremførte bemærkninger, hvori de anførte, at »Den Europæiske Centralbank må have fungeret som en [EU-institution], eftersom ESM ikke lovligt kunne udøve en effektiv kontrol af tvangsbeføjelsen i henhold til EU-retten med henblik på at tillade og/eller foretage og/eller gennemføre truslen. Den nævnte tvangsbeføjelse er tildelt Den Europæiske Centralbank, og den effektive kontrol deraf kan ikke overdrages på grundlag af EU-retten«.
- d) »[D]en adfærd, der angiveligt har ført til det påberåbte tab, er Kommissionens undladelse af at handle i forbindelse med undertegnelsen af aftalememorandummet. Aftalememorandummet blev imidlertid undertegnet efter værdiforringelsen af sagsøgerens indskud [...]. Denne værdiforringelse indtrådte nemlig ved ikrafttrædelsen af [foranstaltningerne af 29. marts 2013]. Det kan således ikke fastslås, at sagsøgeren med den nødvendige sikkerhed har påvist, at den skade, som denne mener at have lidt, rent faktisk skyldes den undladelse, som Kommissionen kritiseres for«⁽⁷⁾. Ovenstående forslag tager ikke hensyn til sagsøgerens argumentation i kendelsens præmis 41, hvorefter »[d]et er betingelserne i tilknytning til den finansielle støttefacilitet tildelt [Republikken Cypern] den 26. april 2013 og den måde, hvorpå Kommissionen og ECB har stillet krav om disse betingelser, som har medført den skade, for hvilken sagsøgeren søger erstatning i medfør af artikel 268 [TEUF] og 340 TEUF«. Den måde, hvorpå disse betingelser er blevet krævet, omfattede også den omstændighed, at Kommissionen ikke sikrede, at betingelserne var i overensstemmelse med EU-retten, og Den Europæiske Centralbanks trussel om at afbryde tilførslen af likviditet i euro til Cypern, hvilket udgjorde fortsatte handlinger/undladelser, der begyndte den 15. marts 2013, og som afsluttede den 29. marts 2013 med opfyldelsen af betingelserne.
- e) Indholdet i aftalememorandummet blev anfægtet med den begrundelse, at det henviste til den forudgående opfyldelse af de betingelser, som hypotetisk set opstod inden værdiforringelsen af appellanternes indskud, hvilket Retten har undladt at vurdere som en integreret del af processen.
- f) »I de sager, hvor den adfærd, der angiveligt har været årsag til den påståede skade, består i en undladelse, er det særligt nødvendigt at få vished for, at denne skade rent faktisk er forårsaget af den påståede undladelse og ikke skyldes en anden adfærd end den, der hævdes over for den sagsøgte institution«, jf. kendelsen i sagen Portela mod Kommissionen⁽⁸⁾. Dette betyder, at »selv hvis«⁽⁹⁾ Kommissionen handlede i overensstemmelse med sin forpligtelse til at sikre, at betingelserne var forenelige med EU-retten, ville dette ikke have ændret noget, »eftersom aftalememorandummet blev undertegnet efter værdiforringelsen af appellanternes indskud i BoC«⁽¹⁰⁾. Retten har igen undladt at vurdere appellanternes argumenter, jf. bl.a. punkt d) og e) ovenfor.
- g) Derudover og subsidiært begik Retten en faktisk fejl ved at konstatere, at aftalememorandummet blev undertegnet efter værdiforringelsen af indskud i alle tilfælde. Hvad angår BoC skete den endelige værdiforringelse først efter undertegnelsen af aftalememorandummet den 26. april 2013, nemlig i slutningen af juni 2013.

2. Såfremt Domstolen måtte fastslå, at Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank har handlet som EU-institutioner, er Rettens afgørelse, der fremgår af kendelsens præmis 55-60 om den anden påstand (om annullation), uden virkning.

⁽¹⁾ Kendelsens præmis 45.

⁽²⁾ Dommen Pringle (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Kendelsens præmis 45.

⁽⁴⁾ Kendelsens præmis 45.

⁽⁵⁾ Jf. også præmis 112 og 163.

⁽⁶⁾ Kendelsens præmis 43 og kendelse af 4.7.2013, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon mod Kommissionen m.fl. (C-520/12 P, EU:C:2013:457).

⁽⁷⁾ Kendelsens præmis 54.

⁽⁸⁾ Kendelse af 17.12.2008, Portela mod Kommissionen (T-137/07, EU:T:2008:589, præmis 80).

⁽⁹⁾ Dom af 25.6.1997, Perillo mod Kommissionen (T-7/96, Sml., EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Kendelsens præmis 54.

Appel iværksat den 12. januar 2015 af Christos Theophilou og Eleni Theophilou til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. november 2014 i sag T-293/13, Christos Theophilou og Eleni Theophilou mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

(Sag C-10/15 P)

(2015/C 171/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Christos Theophilou og Eleni Theophilou (ved solicitor C. Paschalides, dikigoros A. Paschalides og A. Riza, QC)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, Europa-Kommissionens og Den Europæiske Centralbanks indsigelser afvises, og de tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt for Domstolen og for Retten, og der træffes afgørelse vedrørende sagens realitet.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten har i sin kendelse tilsidesat EU-retten i sin vurdering af en række forslag som følger:

- a) Retten baserede sig på den omstændighed, at »de opgaver, hvis varetagelse er overdraget til Kommissionen [...] inden for rammerne af ESM-traktaten, ikke indebærer nogen selvstændig beslutningsbeføjelse, og at disse to institutioners virksomhed inden for rammerne af denne traktat [...] kun forpligter ESM«⁽¹⁾ uden at vurdere betydningen af det retlige udsagn, som den accepterede for argumentets skyld i præmis 48, hvorefter Kommissionen »ikke havde afgivet den effektive kontrol med sin rolle i beslutningsprocessen i henhold til artikel 136, stk. 3, TEUF under anvendelsen af de beføjelser, den tilkendes i artikel 17 TEU, til som ansvarlig EU-institution at sikre, at retsakter indgået i henhold til ESM-traktaten er forenelige med EU-retten«.

- b) Det er gjort gældende, at Pringle-dommen (²), som Retten lagde til grund (³), fastslår, at selv om Kommissionen og Den Europæiske Centralbank kun forpligter ESM (⁴), bemærkede Domstolen bl.a. (⁵) i dommens præmis 164, at »[d]e opgaver, som Kommissionen tildeles ved ESM-traktaten, gør det [...] muligt for den, som foreskrevet i denne traktats artikel 13, stk. 3 og 4, at påse, at de aftalememoranda, der indgås af ESM, er forenelige med EU-retten« og i præmis 174, at »[i] medfør af denne traktats artikel 13, stk. 3, skal det aftalememorandum, som tilvejebringes gennem forhandling med den medlemsstat, der anmoder om stabilitetsstøtte, således være fuldt ud foreneligt med EU-retten«.
- c) Udsagnet, »[e]t erstatningskrav rettet mod Unionen og alene baseret på ulovligheden af en retsakt eller en adfærd, som ikke er vedtaget af en EU-institution eller Unionens ansatte, skal afvises« (⁶), blev anvendt uden, at der blev foretaget en vurdering af de af appellanterne fremførte bemærkninger, hvori de anførte, at »Den Europæiske Centralbank må have fungeret som en [EU-institution], eftersom ESM ikke lovligt kunne udøve en effektiv kontrol af tvangsbeføjelsen i henhold til EU-retten med henblik på at tillade og/eller foretage og/eller gennemføre truslen. Den nævnte tvangsbeføjelse er tildelt Den Europæiske Centralbank, og den effektive kontrol deraf kan ikke overdrages på grundlag af EU-retten«.
- d) »[D]en adfærd, der angiveligt har ført til det påberåbte tab, er Kommissionens undladelse af at handle i forbindelse med undertegnelsen af aftalememorandummet. Aftalememorandummet blev imidlertid undertegnet efter værdiforringelsen af sagsøgerens indskud [...]. Denne værdiforringelse indtrådte nemlig ved ikrafttrædelsen af [foranstaltningerne af 29. marts 2013]. Det kan således ikke fastslås, at sagsøgeren med den nødvendige sikkerhed har påvist, at den skade, som denne mener at have lidt, rent faktisk skyldes den undladelse, som Kommissionen kritiseres for« (⁷). Ovenstående forslag tager ikke hensyn til sagsøgerens argumentation i kendelsens præmis 41, hvorefter »[d]et er betingelserne i tilknytning til den finansielle støttefacilitet tildelt [Republikken Cypern] den 26. april 2013 og den måde, hvorpå Kommissionen og ECB har stillet krav om disse betingelser, som har medført den skade, for hvilken sagsøgeren søger erstatning i medfør af artikel 268 [TEUF] og 340 TEUF«. Den måde, hvorpå disse betingelser er blevet krævet, omfattede også den omstændighed, at Kommissionen ikke sikrede, at betingelserne var i overensstemmelse med EU-retten, og Den Europæiske Centralbanks trussel om at afbryde tilførslen af likviditet i euro til Cypern, hvilket udgjorde fortsatte handlinger/undladelser, der begyndte den 15. marts 2013, og som afsluttede den 29. marts 2013 med opfyldelsen af betingelserne.
- e) Indholdet i aftalememorandummet blev anfægtet med den begrundelse, at det henviste til den forudgående opfyldelse af de betingelser, som hypotetisk set opstod inden værdiforringelsen af appellanternes indskud, hvilket Retten har undladt at vurdere som en integreret del af processen.
- f) »I de sager, hvor den adfærd, der angiveligt har været årsag til den påståede skade, består i en undladelse, er det særligt nødvendigt at få vished for, at denne skade rent faktisk er forårsaget af den påståede undladelse og ikke skyldes en anden adfærd end den, der hævdes over for den sagsøgte institution«, jf. kendelsen i sagen Portela mod Kommissionen (⁸). Dette betyder, at »selv hvis« (⁹) Kommissionen handlede i overensstemmelse med sin forpligtelse til at sikre, at betingelserne var forenelige med EU-retten, ville dette ikke have ændret noget, »eftersom aftalememorandummet blev undertegnet efter værdiforringelsen af appellanternes indskud i BoC« (¹⁰). Retten har igen undladt at vurdere appellanternes argumenter, jf. bl.a. punkt d) og e) ovenfor.
- g) Derudover og subsidiært begik Retten en faktisk fejl ved at konstatere, at aftalememorandummet blev undertegnet efter værdiforringelsen af indskud i alle tilfælde. Hvad angår BoC skete den endelige værdiforringelse først efter undertegnelsen af aftalememorandummet den 26. april 2013, nemlig i slutningen af juni 2013.

2. Såfremt Domstolen måtte fastslå, at Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank har handlet som EU-institutioner, er Rettens afgørelse, der fremgår af kendelsens præmis 55-60 om den anden påstand (om annullation), uden virkning.

⁽¹⁾ Kendelsens præmis 45.

⁽²⁾ Dommen Pringle (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Kendelsens præmis 45.

⁽⁴⁾ Kendelsens præmis 45.

⁽⁵⁾ Jf. også præmis 112 og 163.

⁽⁶⁾ Kendelsens præmis 43 og kendelse af 4.7.2013, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon mod Kommissionen m.fl. (C-520/12 P, EU:C:2013:457).

⁽⁷⁾ Kendelsens præmis 54.

⁽⁸⁾ Kendelse af 17.12.2008, Portela mod Kommissionen (T-137/07, EU:T:2008:589, præmis 80).

⁽⁹⁾ Dom af 25.6.1997, Perillo mod Kommissionen (T-7/96, Sml., EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Kendelsens præmis 54.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 10. februar 2015 — Firma Theodor Pfister mod Landkreis Main-Spessart

(Sag C-58/15)

(2015/C 171/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Firma Theodor Pfister

Sagsøgt: Landkreis Main-Spessart

Præjudicielt spørgsmål

- Tillader artikel 27, stk. 3, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ⁽¹⁾ af 29. april 2004 for så vidt angår overgangsperioden 2007, at der opkræves omkostningsdækkende afgifter for sundhedsmæssig kontrol af kød i henhold til tidligere lovgivning (direktiv 85/73/EØF som ændret ved direktiv 96/43/EF)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29.4.2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 17. februar 2015 — Emmanuel Lebek mod Janusz Domino

(Sag C-70/15)

(2015/C 171/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Emmanuel Lebek

Sagsøgt: Janusz Domino

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 34, nr. 2), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, fortolkes således, at den heri nævnte mulighed for at anfægte en retsafgørelse både omfatter de tilfælde, hvor den pågældende retsafgørelse kan anfægtes inden for den frist, der er fastsat i national ret, og de tilfælde, hvor denne frist er udløbet, men hvor der kan indgives anmodning om tilsidesættelse af virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, hvorefter den egentlige appel — efter at denne anmodning er imødekommet — kan iværksættes?
- 2) Skal artikel 19, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 ⁽²⁾ fortolkes således, at den udelukker anvendelse af bestemmelserne i national ret om tilsidesættelse af virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, eller således, at sagsøgte kan vælge mellem enten at fremsætte anmodning i henhold til denne bestemmelse eller at benytte det tilsvarende retsinstitut i national ret?

⁽¹⁾ EFT L 12, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 324, s. 79.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Oradea (Rumænien) den 18. februar 2015 — Dumitru Tarcău og Ileana Tarcău mod Intesa Sanpaolo Bank România — Arad og Intesa Sanpaolo Bank România — Baia Mare

(Sag C-74/15)

(2015/C 171/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Dumitru Tarcău og Ileana Tarcău

Sagsøg: Intesa Sanpaolo Bank România — Arad og Intesa Sanpaolo Bank România — Baia Mare

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, litra b), i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ for så vidt angår definitionen af begrebet »forbruger« fortolkes således, at definitionen omfatter eller omvendt udelukker de fysiske personer, som i egenskab af kautionsister har underskrevet tillæg og tilknyttede aftaler (kautionsaftaler, panteaftaler) til den kreditaftale, der er indgået af et kommercielt selskab som led i dets aktivitet, såfremt disse fysiske personer ikke har nogen sammenhæng med aktiviteten i det kommercielle selskab og har handlet med formål, der falder uden for deres erhverv?

- 2) Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF fortolkes således, at direktivets anvendelsesområde kun omfatter de aftaler, der indgås mellem erhvervsdrivende og forbrugere om salget af varer eller leveringen af tjenesteydelser, eller omfatter direktivets anvendelsesområde også de tilknyttede aftaler (garantiaftale, kautionsaftale) til en kreditaftale — hvor låntageren er et kommercielt selskab — som er indgået af fysiske personer, der ikke har nogen sammenhæng med aktiviteten i det kommercielle selskab og har handlet med formål, der falder uden for deres erhverv?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 92, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 19. februar 2015
— Paul Vervloet m.fl., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeofund, Gemeente
Schaarbeek og Frédéric Ensche Famenne mod Ministerraad, intervenienter: Arcofin CVBA m.fl.**

(Sag C-76/15)

(2015/C 171/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Paul Vervloet, Marc De Witt, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeofund, Gemeente Schaarbeek og Frédéric Ensche Famenne

Sagsøgt: Ministerraad

Intervenienter: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA og Arcoplus CVBA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 og 3 i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/19/EF (¹) af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, i påkommende tilfælde læst i sammenhæng med artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (²) og det almindelige lighedsprincip, fortolkes således, at:
- a) disse bestemmelser forpligter medlemsstaterne til at garantere andele i godkendte kooperative selskaber, der er aktive i finanssektoren, på samme måde som indskud?
 - b) disse bestemmelser er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den institution, der delvist står for garantien af de i direktivet omhandlede indskud, også med et beløb på indtil 100 000 EUR at garantere for værdien af andele i et godkendt kooperativt selskab, der er aktivt i finanssektoren, som tilhører andelshavere, der er fysiske personer?
- 2) Er Europa-Kommissionens afgørelse af 3. juli 2014 (³) »om statsstøtte SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) ydet af Belgien — Garantiordning til beskyttelse af individuelle andelshavere i finansielle kooperativer« forenelig med artikel 107 og 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt som den kvalificerer den garantiordning, der er genstand for afgørelsen, som ny statsstøtte?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde da fortolkes således, at en ordning med statsgaranti til andelshavere, der er fysiske personer, i godkendte kooperative selskaber, der er aktive i finanssektoren som omhandlet i artikel 36/24, stk. 1, første punktum, nr. 3, i wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België (lov af 22.2.1998 om fastsættelse af statuten for den belgiske nationalbank), udgør ny statsstøtte, der havde skullet anmeldes til Europa-Kommissionen?

- 4) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er den nævnte afgørelse fra Europa-Kommissionen da forenelig med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, såfremt den fortolkes således, at det heri lægges til grund, at den i sagen omhandlede statsstøtte blev gennemført før den 3. marts 2011 eller den 1. april 2011 eller på en af disse datoer, eller omvendt, såfremt den fortolkes således, at det heri lægges til grund, at den i sagen omhandlede statsstøtte blev gennemført på en senere dato?
- 5) Skal artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at det er en medlemsstat forbudt at vedtage en sådan foranstaltning som omhandlet i artikel 36/24, stk. 1, nr. 3, i lov af 22. februar 1998 om fastsættelse af statuten for den belgiske nationalbank, såfremt foranstaltningen gennemfører statsstøtte eller udgør statsstøtte, der allerede er gennemført, og denne statsstøtte endnu ikke er anmeldt til Europa-Kommissionen?
- 6) Skal artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at det uden forudgående underretning af Europa-Kommissionen er en medlemsstat forbudt at vedtage en sådan foranstaltning som omhandlet i artikel 36/24, stk. 1, nr. 3, i loven af 22. februar 1998 om fastsættelse af statuten for den belgiske nationalbank, såfremt foranstaltningen udgør statsstøtte, der endnu ikke er gennemført?

⁽¹⁾ EFT L 135, s. 5.

⁽²⁾ EFT 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 2014/686/EU af 3.7.2014 om statsstøtte SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) ydet af Belgien — Garantiordning til beskyttelse af individuelle andelshavere i finansielle kooperativer (meddelt under nummer C(2014) 1021) (EUT L 284, s. 53).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den
20. februar 2015 — Colena AG mod Deiters GmbH**

(Sag C-78/15)

(2015/C 171/18)

Processprog: Tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Colena AG

Sagsøgt: Deiters GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Er farvede motivkontaktlinser uden styrke, der består af copolymer og vand (hydrogel), et »kometisk produkt« (»stof« og/eller »blanding«) i den forstand begrebet er anvendt i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1223/2009 ⁽¹⁾, som i henhold til denne forordning er bestemt til at komme i kontakt med dele af det menneskelige legemes overflade?
2. Kan anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1223/2009 ligeledes udvides på grund af den omstændighed, at et produkt, der ikke opfylder betingelserne i forordningens artikel 2, stk. 1, litra a), som følge af dets overvejende anvendelsesformål opfattes som et kosmetisk produkt af en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger, eksempelvis fordi der på emballagen er anbragt anvisninger som »Cosmetic eye accessories are governed by the EU Cosmetics Directive« eller »Colour eye accessories are governed by the EU Cosmetics Directive«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30.11.2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342, s. 59).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. februar 2015 — Sprengen/Pakweg Douane BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-97/15)

(2015/C 171/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sprengen/Pakweg Douane BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelse 5C, sidste afsnit, til kapitel 84 i den kombinerede nomenklatur — efter omstændighederne under hensyntagen til bilag A og B til Information Technology Agreement — fortolkes således, at apparater som de i denne dom beskrevne screenplays skal tariferes som »pladelagre med faste plader« i den kombinerede nomenklatur underposition 8471 70 50, selv om apparaterne har sådanne kendetegn og egenskaber, at de er i stand til at gengive de multimediafiler, der er lagret på de faste plader, på et TV-apparat eller en videomonitor efter at have konverteret disse filer til analoge signaler?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal bevares benægtende, skal position 8521 i den kombinerede nomenklatur da fortolkes således, at apparater som de nævnte screenplays kan tariferes i denne position, selv om apparaternes videogengivelsesfunktion ikke er deres eneste funktion, men hovedfunktionen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Spanien) den 27. februar 2015 — María Begoña Espadas Recio mod Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

(Sag C-98/15)

(2015/C 171/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: María Begoña Espadas Recio

Sagsøgt: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 4 i rammeaftalen om deltidsarbejde, der er knyttet som bilag til direktiv 97/81/EF⁽¹⁾ om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, i lyset af den retspraksis, der følger af [Domstolens dom af 10. juni 2010, Bruno m.fl., C-395/08], fortolkes således, [at] bestemmelsen finder anvendelse på en bidragsbaseret ydelse ved arbejdsløshed som den, der er omhandlet i artikel 210 i den spanske Ley General de Seguridad Social, som alene finansieres af de bidrag, der indbetales af arbejdstageren og de virksomheder, hvori vedkommende har været ansat, og som fastsættes på grundlag af de ansættelsesperioder, hvor der er indbetalt bidrag i de seneste seks år forud for det tidspunkt, hvor personen bliver arbejdsløs i juridisk forstand?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal [rammeaftalens] § 4 da i lyset af den retspraksis, der følger af [dom Bruno m.fl.], fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter der — således som det er tilfældet med artikel 3, stk. 4, i Real Decreto 625/1985, de 2 de abril (om arbejdsløshedsydelse), hvortil der henvises i stk. 1, regel 4, i syvende tillægsbestemmelse til Ley General de Seguridad Social — ved beregningen af arbejdsløshedsydelsens varighed i forbindelse med »vertikalt« deltidsarbejde (hvor der alene arbejdes tre dage om ugen) ses bort fra de dage, hvor der ikke er udført arbejde, til trods for at der er indbetalt bidrag for disse, med den deraf følgende nedsættelse af den tilkendte ydelses varighed?
- 3) Skal forbuddet mod direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn, som er fastsat i artikel 4 i direktiv 79/7⁽²⁾, fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter der — som det er tilfældet med artikel 3, stk. 4, i Real Decreto 625/1985 — i forbindelse med »vertikalt« deltidsarbejde (hvor der alene arbejdes tre dage om ugen) ikke foretages en medregning af de dage, hvor der ikke er udført arbejde, som bidragsdage, med den deraf følgende nedsættelse af arbejdsløshedsydelsens varighed?

⁽¹⁾ EFT L 14, s. 9.

⁽²⁾ Rådets direktiv 79/7/EØF af 19.12.1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6, s. 24).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Spanien) den 27. februar 2015 — Christian Liffers mod Producciones Mandarin, S.L. og Gestevisión Telecinco, S.A

(Sag C-99/15)

(2015/C 171/21)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christian Liffers

Sagsøgte: Producciones Mandarin, S.L. og Gestevisión Telecinco, S.A.

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Skal artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder⁽¹⁾ fortolkes således, at den forurettede i forbindelse med en krænkelse af intellektuel ejendomsret, som kræver erstatning for formuetab på grundlag af de gebyr- eller afgiftsbeløb, som den krænkende part skulle have betalt, hvis denne havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende intellektuelle ejendomsrettighed, ikke samtidig kan kræve erstatning for det forvoldte ikke-økonomiske tab?

⁽¹⁾ EUT L 157, s. 45.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Ítéltábla (Ungarn) den 2. marts 2015 —
Gazdasági Versenyhivatal mod Siemens Aktiengesellschaft Österreich**

(Sag C-102/15)

(2015/C 171/22)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gazdasági Versenyhivatal

Sagsøgt: Siemens Aktiengesellschaft Österreich

Præjudicielt spørgsmål

Skal et krav, som udspringer af, at der er sket tilbagebetaling af en bøde, der er pålagt i en konkurrencesag og betalt af en part med hjemsted i en anden medlemsstat — som indrømmedes nævnte tilbagebetaling, der senere er blevet erklæret ubegrundet — og som konkurrencemyndigheden retter mod den nævnte part med henblik på tilbagesøgning af de renter, som parten i henhold til lovgivningen har ret til i tilfælde, hvor der sker tilbagebetaling, og som den nævnte myndighed har betalt, anses for at være et krav om »erstatning uden for kontrakt« som omhandlet i artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ af 22. december 2000?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Pau (Frankrig) den 6. marts 2015 —
Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000
SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL og Mounacq
EARL mod GAEC Reconnu La Vinardière og Ministère public**

(Sag C-114/15)

(2015/C 171/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Pau

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL og Mounacq EARL

Sagsøgte: GAEC Reconnu La Vinardière og Ministère public

Præjudicielle spørgsmål

1) Er en national lovgivning, der udelukkende tillader engrosforhandlere, der er indehavere af den tilladelse, der er omhandlet i artikel 65 i direktiv 2001/82/EF ⁽¹⁾, at foretage parallelimport af veterinærlægemidler, og således udelukker personer, som har tilladelse til detailforhandling, og opdrættere, fra at foretage en sådan parallelimport, forenelig med bestemmelserne i artikel 34 TEUF-36 TEUF?

- 2) Indebærer bestemmelserne i artikel 65 i direktiv 2001/82/EF og i artikel 16 i direktiv 2006/123/EF⁽²⁾ (tjenesteydelsesdirektivet), at en medlemsstat er berettiget til ikke at anerkende tilladelser til engrosforhandling af veterinærlægemidler, som er udstedt af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater til deres egne statsborgere, og at kræve, at disse desuden skal være indehavere af en tilladelse til engrosforhandling, der er udstedt af medlemsstatens egne kompetente nationale myndigheder, for at have ret til at ansøge om og gøre brug af tilladelser til parallelimport af veterinærlægemidler i denne medlemsstat?
- 3) Er en national lovgivning, som sidestiller parallelimportører af veterinærlægemidler med indehavere af en driftstilladelse, som ikke er påkrævet i henhold til direktiv 2001/82/EF, med ændringer, om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, og der som følge heraf underlægger disse importører en forpligtelse til at råde over et forretningssted på den pågældende medlemsstats område, og at opfylde samtlige de foranstaltninger til lægemiddelovervågning, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 72-79, forenelig med artikel 34 TEUF, 36 TEUF og 56 TEUF samt artikel 16 i direktiv 2006/123/EF (tjenesteydelsesdirektivet)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EFT L 311, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376, s. 36).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Det Forenede Kongerige) den 6. marts 2015 — Secretary of State for the Home Department mod
NA**

(Sag C-115/15)

(2015/C 171/24)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secretary of State for the Home Department

Sagsøgt: NA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en tredjelandstatsborger, som er tidligere ægtefælle til en unionsborger, kunne godtgøre, at den tidligere ægtefælle udøvede sine traktatsikrede rettigheder i værtsmedlemsstaten på tidspunktet for deres skilsmisse, for at bevare sin ret til ophold i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF⁽¹⁾?
- 2) Har en unionsborger i henhold til EU-retten ret til ophold i en værtsmedlemsstat i medfør af artikel 20 TEUF og 21 TEUF under omstændigheder, hvor den eneste stat i EU, hvor borgeren har ret til ophold, er den stat, hvor vedkommende er statsborger, men hvor en kompetent domstol har fastslået, at en udsendelse af denne borger fra værtsmedlemsstaten til den stat, hvor vedkommende er statsborger, udgør en krænkelse af dennes rettigheder i henhold til EMRK's artikel 8 eller chartrets artikel 7?
- 3) Hvis unionsborgeren i spørgsmål 2 ovenfor er et barn, har den forælder, der har forældremyndigheden over barnet alene, i så fald en afledt ret til ophold i værtsmedlemsstaten, hvis barnet ville være nødsaget til at følge forælderen, hvis denne blev udsendt fra værtsmedlemsstaten?

- 4) Har et barn ret til ophold i værtsmedlemsstaten i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1612/68⁽²⁾ (nu artikel 10 i forordning (EU) nr. 492/2011)⁽³⁾, hvis den af barnets forældre, der er unionsborger, og som har været beskæftiget i værtsmedlemsstaten, ikke længere opholder sig i værtsmedlemsstaten, når barnet påbegynder uddannelse i den pågældende stat?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EU_T L 158, s. 77).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15.10.1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet EFT 1968 II, s. 467 — 476).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) den 9. marts 2015 — Confederación Sindical ELA og Juan Manuel Martínez Sánchez mod Aquarbe S.A.U. og Consorcio de Aguas de Busturialdea

(Sag C-118/15)

(2015/C 171/25)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Confederación Sindical ELA og Juan Manuel Martínez Sánchez

Sagsøgt: Aquarbe S.A.U. og Consorcio de Aguas de Busturialdea

Præjudicielt spørgsmål

Skal begrebet overførsel af en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾ af 12. marts 2001, fortolkes således, at det ikke finder anvendelse, hvis en virksomhed, der for sine kunder har udført en bestemt tjeneste, som er knyttet til dennes egne aktiviteter, og visse materielle midler (som denne ejer) er relevante for udførelsen af disse aktiviteter, og denne oprindeligt benytter en anden virksomhed til formålet, som er forpligtet til at anvende disse midler, hvis den første virksomhed beslutter selv at varetage udførelsen direkte med eget personale efterfulgt af en udelukkelse af entreprenørens personale, således at tjenesten fortsat udføres udelukkende med den ændring, at arbejdstagerne, som udfører aktiviteten, er skiftet ud og tilknyttet en anden arbejdsgiver?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 10. marts 2015 — C mod Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Sag C-122/15)

(2015/C 171/26)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C

Sagsøgt: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en national ordning som bestemmelserne i § 124, stk. 1 og 4, i Tuloverolaki (indkomstskatteloven), der vedrører en tillægsskat på pensionsindtægter, falder ind under EU-rettens anvendelsesområde, således at forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder som omhandlet i artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder finder anvendelse på denne sag?

Andet og tredje spørgsmål stilles alene for det tilfælde, at Domstolen besvarer det første spørgsmål således, at denne sag falder ind under EU-rettens anvendelsesområde.

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 2, stk. 1, og stk. 2, litra a) eller b), i direktiv 2000/78/EF og artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning som indkomstskattelovens § 124, stk. 1 og 4, der vedrører en tillægsskat på pensionsindtægter, hvorefter der af en fysisk persons pensionsindtægter, som i det mindste indirekte modtages på grundlag af personens alder, i visse situationer opkræves højere indkomstskat, end der ville blive opkrævet af erhvervsindtægter af tilsvarende størrelse?
- 3) Såfremt de nævnte bestemmelser i direktiv 2000/78/EF og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er til hinder for en national ordning som tillægsskatten på pensionsindtægter, skal det i den foreliggende sag desuden undersøges, om artikel 6, stk. 1, i det nævnte direktiv skal fortolkes således, at en national ordning som tillægsskatten på pensionsindtægter alligevel kan anses for objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt formål i denne bestemmelses forstand, herunder et legitimt beskæftigelses-, arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelsespolitisk mål, fordi formålet med tillægsskatten på pensionsindtægter, som det fremgår af forarbejderne til indkomstskatteloven, er at opnå skatteindtægter fra modtagere af pensionsindtægter med stor skatteevne, at mindske forskellen på beskatningen af pensionsindtægter og erhvervsindtægter og at forbedre incitamenterne for ældre personer til at forblive erhvervsaktive?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 16. marts 2015 — H. M. mod Agentsia za darzhavna finansova inspektsia (ADFI)

(Sag C-129/15)

(2015/C 171/27)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H. M.

Sagsøgt: Agentsia za darzhavna finansova inspektsia (ADFI)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal et organ/handelsselskab anses for at være et offentligretligt organ som omhandlet i artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾, blot fordi mere end 30 % af dets indtægter fra virksomheden året før stammer fra medicinsk virksomhed, som er betalt af Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa (den nationale sygekasse), og som er udført i faktisk konkurrence med andre sundhedsorganer?
- 2) Skal private handelsselskabers udførelse af medicinske tjenesteydelser i faktisk konkurrence — når de er oprettet med gevinst for øje — anses for »at imødekomme almenhedens behov« som omhandlet i artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18?
- 3) Skal artikel 1, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, fortolkes således, at den er til hinder for § 1, nr. 21), i Dopolnitelni razporedbi (tillægsbestemmelser) til Zakon za obshtestvenite porachki (lov om offentlige indkøb), hvorefter det er tilstrækkeligt for at klassificere et organ som et offentligretligt organ, at én af de forudsætninger foreligger, som svarer til de i direktivet fastlagte kumulative forudsætninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 34, s. 114).

RET TEN

Rettens dom af 9. marts 2015 — Deutsche Börse mod Kommissionen

(Sag T-175/12) ⁽¹⁾

(Konkurrence — fusioner — sektoren for finansielle instrumenter — europæiske markeder for derivater — afgørelse, der erklærer fusionen uforenelig med det indre marked — bedømmelse af fusionens virkninger på konkurrencen — effektivitetsgevinster — tilsagn)

(2015/C 171/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Deutsche Börse AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne C. Zschocke, J. Beninca og T. Schwarze)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, V. Bottka, N. Khan og B. Mongin, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Icap Securities Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat C.T. Riis-Madsen og solicitor S. Stephanou)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K (2012) 440 af 1. februar 2012, der erklærer en fusion uforenelig med fællesmarkedet og med EØS-aftalen (sag COMP/M.6166 Deutsche Börse/NYSE Euronext)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Deutsche Börse AG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen og af Icap Securities Ltd afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 174 af 16.6.2012.

Rettens kendelse af 17. marts 2015 — Mammoet Salvage mod Kommissionen

(Sag T-234/14) ⁽¹⁾

(Passivitets- og erstatningssøgsmål — ansvar i kontraktforhold — ansvar uden for kontraktforhold — formalitetsindsigelse — Den Ottende Europæiske Udviklingsfond — arbejder med fjernelse af 74skibs vrage i Nouadhibou-bugten — kontrakt indgået mellem sagsøgeren og Mauretaniens og godkendt af Kommissionen til EU-finansiering — kontraktopfyldelse — udsættelse af slutdatoen for Unionens betalingsforpligtelser i medfør af kontrakten — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)

(2015/C 171/29)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Mammoet Salvage BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokaterne P. Kuypers og A. Schadd)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel og S. Bartelt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt påstand støttet på artikel 265 TEUF om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at besvare sagsøgerens anmodning om at forlænge Unionens betalingsforpligtelser i medfør af den kontrakt, der er indgået mellem sagsøgeren og Den Islamiske republik Mauretania, om arbejdet med fjernelse af 74 skibsvrag i Nouadhibou-bugten (Mauretania), og som Kommissionen har godkendt til finansiering inden for rammerne af den Ottende Europæiske Udviklingsfond, samt subsidiær påstand om, at Kommissionen i medfør af Unionens ansvar i kontraktforhold tilpligtes at betale sagsøgerens fakturaer, der blev udstedt som led i ovennævnte kontrakt, og endnu mere subsidiært om, at det fastslås, at Unionen er ifaldet et ansvar uden for kontraktforhold.

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Mammoet Salvage BV betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 184 af 16.6.2014.

Sag anlagt den 17. februar 2015 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-74/15)

(2015/C 171/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne I. Ampazis og M. Sfyri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse (ESTAT/G0/MHF/GI/MH/nf D (2014)) af 8. december 2014, som blev meddelt sagsøgerne som et bilag til formular om supplerende forbrugerinformation DESIS III-000455-6000494078-REQ-O1-CINF-03 af 9. december 2014, og hvorved deres bud i forbindelse med udbud af tjenesteydelser nr. DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 i forbindelse med rammekontrakt ESP DESIS III, delaftale nr. 4, blev forkastet, annulleres.
- Kommissionens afgørelse, der blev meddelt sagsøgerne som et bilag til formular om supplerende forbrugerinformation DESIS III-000455-6000494078-REQ-01-CINF-02 af 12. december 2014, og hvorved deres bud i forbindelse med udbud af tjenesteydelser nr. DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 i forbindelse med rammekontrakt ESP DESIS III, delaftale nr. 4, blev forkastet, annulleres.
- Kommissionen pålægges at betale 12 000 EUR med tillæg af renter i erstatning for sagsøgernes fortabte muligheder med hensyn til DESIS III-000455-6000494078-REQ-O1-CINF-02.
- Kommissionen pålægges at betale sagens omkostninger og andre udgifter i forbindelse med dette søgsmål, selv hvis der ikke gives sagsøgerne medhold i de nedlagte påstande.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte begrundelsespligten i forbindelse med vurderingen af sagsøgernes bud i DESIS III-000455-6000494078-REQ-01 og DESIS III-000485-6000494078-REQ-01.

For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen foretog flere åbenbart fejlagtige skøn i forbindelse med deres bud i DESIS 111-000485-6000494078-REQ-01.

Sag anlagt den 25. februar 2015 — Uganda Commercial Impex mod Rådet**(Sag T-107/15)**

(2015/C 171/31)

*Processprog: Engelsk***Parter**

Sagsøger: Uganda Commercial Impex Ltd (Kampala, Uganda) (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal og Z. Burbeza og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union.

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/862/FUSP⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1275/2014⁽²⁾ annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren [herunder opførelsen af sagsøgeren under punkt b), nr. 9, i bilag til afgørelse 2014/862/FUSP].
- Det fastslås, i det omfang det er nødvendigt, at artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1183/2005 af 18. juli 2005 (som ændret) ikke finder anvendelse på sagsøgeren, og
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet har undladt at foretage en vurdering eller en tilstrækkelig uafhængig vurdering vedrørende sagsøgerens opførelse på listen, således som det var forpligtet til, og har begået en retlig fejl ved at følge afgørelsen truffet af FN's sanktionskomité uden at foretage nogen vurdering på EU-niveau.
2. Andet anbringende om, at Rådet har begået et åbenbart urigtigt skøn og/eller, at sagsøgerens opførelse på listen er ulovlig, idet kriterierne for opførelse på listen ikke er opfyldt i sagsøgerens tilfælde. Der er navnlig ikke grundlag for at hævde, at sagsøgeren har overtrådt våbenembargoen, og Rådet kan ikke og/eller har undladt at godtgøre nogen relevante forhold i sin begrundelse.

3. Tredje anbringende om, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens processuelle rettigheder, herunder navnlig sagsøgerens ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse, ved bl.a. at undlade at stille det materiale, på hvilket grundlag sagsøgerens opførelse på listen blev opretholdt forud for vedtagelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/862/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1275/2014, til rådighed for sagsøgeren, og ved at undlade at give en tilstrækkelig begrundelse.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgerens opførelse på listen under alle omstændigheder er en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/862/FUSP af 1.12.2014 om gennemførelse af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT L 346, s. 36).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1275/2014 af 1.12.2014 om gennemførelse af artikel 9, stk. 1 og 4, i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT L 346, s. 3).

Sag anlagt den 2. marts 2015 — Den Hellske Republik mod Kommissionen

(Sag T-112/15)

(2015/C 171/32)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Hellske Republik (ved I.-K. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou og A.-E. Vasilopoulou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 19. december 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2014) 10135) (EUT L 369, s. 71) annulleres, for så vidt som den udelukker visse udgifter afholdt inden for sektoren for arealstøtte i ansøgningsåret 2008, svarende til: a) 10 % af de samlede udgifter, som blev afholdt til støtten til græsning, b) 5 % af de samlede udgifter, som blev afholdt til den supplerende koblede støtte, og c) 5 % af de samlede udgifter, som blev afholdt inden for sektoren for udvikling af landdistrikterne udelukkes fra EU-finansiering.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende vedrørende korrektionen på 10 % pålagt græsningsarealer:

— Med det første annullationsanbringende har sagsøgeren påberåbt sig en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004⁽¹⁾ af 21. april 2004 hvad angår definitionen af græsning, utilstrækkelig begrundelse og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

2. Vedrørende korrektionerne på 5 % for supplerende koblet støtte forbundet med arealet og for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne:

- Med det andet annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den finansielle korrektion på 5 % for supplerende koblet støtte forbundet med arealet er pålagt på grundlag af en faktisk fejl, med utilstrækkelig begrundelse og under tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
- Med det tredje annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den finansielle korrektion på 5 % fastsat for støtte under søjle 2 er pålagt uberettiget, og at Kommissionens vurdering i den forbindelse under alle omstændigheder er behæftet med en faktisk fejl og er åbenbar uforholdsmæssig i forhold til den risiko, der er fastslået i Kommissionens konklusioner vedrørende foranstaltningerne under søjle 2. Hvad navnlig angår foranstaltning 214 i Programmet for Udvikling af Landdistrikterne gøres det gældende, at den pålagte korrektion endvidere er den anden i træk med det samme formål, hvorfor den er ulovlig og skal erklæres ugyldig.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21.5.2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18).

Sag anlagt den 4. marts 2015 — Estland mod Kommissionen

(Sag T-117/15)

(2015/C 171/33)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Republikken Estland (ved Kristi Kraavi-Käerdi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den i Europa-Kommissionens skrivelse af 22. december 2014 (Ares[2014]4324235) indeholdte afgørelse annulleres, for så vidt som Kommissionen har afvist at ændre Kommissionens beslutning 2006/776/EF om de beløb, der skal afkræves for de mængder overskudssukker, der ikke er fjernet fra markedet ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende: Den anfægtede afgørelse er i strid med bilag IV, kapitel 4, nr. 2), i tiltrædelsesakten ⁽²⁾, sammenholdt med tiltrædelsesaktens artikel 58.
 - Det fremgår klart af Domstolens Pimix-dom (C-146/11, EU:C:2012:450), at Kommissionens beslutning 2006/776 allerede ved vedtagelsen var i strid med de nævnte bestemmelser i tiltrædelsesakten, og at Kommissionen skulle have ændret den. De Kommissionen med den anfægtede afgørelse har afvist at ændre beslutning 2006/776, er den anfægtede afgørelse ligeledes i strid med de nævnte bestemmelser i tiltrædelsesakten.
2. Andet anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af princippet om god forvaltning.
 - Kommissionen er ifølge princippet om god forvaltning underlagt forpligtelsen til at anvende retsakter i overensstemmelse med den af EU-Domstolen anlagte fortolkning. Da Kommissionen ikke har bragt beslutning 2006/776 i overensstemmelse med EU-retten på grundlag af Rettens domme Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (T-248/07, Sml., EU:T:2012:170) og Republikken Litauen mod Kommissionen (T-262/07, Sml., EU:T:2012:171) og Domstolens Pimix-dom (C-146/11, EU:C:2012:450), har den tilsidesat princippet om god forvaltning.

3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

— Den anfægtede afgørelse og beslutning 2006/776 er i strid med proportionalitetsprincippet, eftersom Estland ikke kan anvende forordning (EF) nr. 60/2004⁽³⁾ over for borgerne, og Estlands forpligtelser i henhold til denne afgørelse og beslutning er begrænset til at betale til EU-budgettet og ikke gør det muligt at nå det mål, der forfølges med ordningen med bortskaffelse af mængder af overskudssukker.

4. Fjerde anbringende: Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter havde ikke kompetence til at træffe den anfægtede afgørelse.

— Afgørelsen om, hvorvidt Kommissionens beslutning 2006/776 skal ændres, burde være truffet af et kommissærkollegium. Der er tale om en grundlæggende afgørelse, som ikke burde være blevet delegeret.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2006/776/EF af 13.11.2006 om de beløb, der skal afkræves for de mængder overskudssukker, der ikke er fjernet fra markedet (EUT L 314, s. 35).

⁽²⁾ Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EUT 2003, L 236, s. 8).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 af 14.1.2004 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (EUT L 9, s. 8).

Sag anlagt den 16. marts 2015 — Unicorn mod KHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN-čerpací stanice)

(Sag T-123/15)

(2015/C 171/34)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Unicorn a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat L. Lorenc)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cypern)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Mercilink Equipment Leasing Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »UNICORN-čerpací stanice« — EF-varemærke nr. 11 014 685

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. januar 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 153/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- KHIM har ikke i tilstrækkeligt omfang taget hensyn til det bevismateriale, som sagsøgeren har fremlagt.
- KHIM har fejlagtigt vurderet de ældre varemærkers gode omdømme.

Sag anlagt den 18. marts 2015 — Unicorn mod KHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)**(Sag T-124/15)**

(2015/C 171/35)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Unicorn a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat L. Lorenc)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cypern)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Mercilink Equipment Leasing Ltd*Det omtvistede varemærke:* EF-figurmærke (gengivelse af en enhjørning) — EF-varemærke nr. 11 014 743*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 13. januar 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 149/2014-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- KHIM har ikke i tilstrækkeligt omfang taget hensyn til det bevismateriale, som sagsøgeren har fremlagt.
 - KHIM har fejlagtigt vurderet de ældre varemærkers gode omdømme.
-

Sag anlagt den 18. marts 2015 — Unicorn mod KHIM — Mercilink Equipment Leasing (UNICORN)**(Sag T-125/15)**

(2015/C 171/36)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Unicorn a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat L. Lorenc)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Mercilink Equipment Leasing Ltd (Limassol, Cypern)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Mercilink Equipment Leasing Ltd*Det omtvistede varemærke:* EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »UNICORN« — EF-varemærke nr. 11 014 701*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 13. januar 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 150/2014-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- KHIM har ikke i tilstrækkeligt omfang taget hensyn til det bevismateriale, som sagsøgeren har fremlagt.
- KHIM har fejlagtigt vurderet de ældre varemærkers gode omdømme.

Sag anlagt den 20. marts 2015 — Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien mod KHIM — Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)**(Sag T-128/15)**

(2015/C 171/37)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Rotkäppchen — Mumm Sektkellereien GmbH (Freiburg, Tyskland) (ved advokat W. Berlit)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Alberto Ruiz Moncayo (Entrena, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Alberto Ruiz Moncayo

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »RED RIDING HOOD« — registreringsansøgning nr. 11 299 831

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. januar 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1012/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 27. marts 2014 i indsigelsessag nr. B 2 177 817 ophæves.
- EF-varemærkeansøgning nr. 11 299 831 afvises.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. marts 2015 — salesforce.com mod KHIM (SOCIAL.COM)

(Sag T-134/15)

(2015/C 171/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: salesforce.com, Inc. (San Francisco, De Forenede Stater) (ved advokaterne A. Nordemann og M. Maier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »SOCIAL.COM« — registreringsansøgning nr. 12 245 411

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. januar 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1752/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. marts 2015 — DHL Express (Frankrig) mod KHIM — Chronopost (WEBSHIPPING)**(Sag T-142/15)**

(2015/C 171/39)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter**

Sagsøger: DHL Express (Frankrig) (Le Bourget, Frankrig) (ved advokaterne A. Casalonga, F. Codevelle og C. Bercial Arias)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Chronopost (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Chronopost

Det omtvistede varemærke: EF-varemærke nr. 1 909 183

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. januar 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2425/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at indehaveren af EF-registrering nr. 1 909 183 WEBSHIPPING har fortabt sine rettigheder, og at det velrenommerede varemærke ikke har haft virkning siden tidspunktet for indgivelsen af begæringen om varemærkets fortabelse, dvs. den 6. juli 2012.
- Harmoniseringskontoret og (om nødvendigt) Chronopost tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 25. marts 2015 — L'Oréal mod KHIM — Theralab (VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA)

(Sag T-144/15)

(2015/C 171/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokat J. Sena Mioludo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Theralab — Produtos Farmacêuticos e Nutracêuticos, Lda (Viseu, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: L'Oréal

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket indeholdende ordbestanddelene »VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA« — registreringsansøgning nr. 11 074 391

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. januar 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1097/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 26. februar 2014 om indsigelse B 002139916 annulleres.
- Indsigelse B 002139916 forkastes.
- Der gives fuldt ud medhold i EF-varemærkeansøgning nr. 011074391 »VICHY LABORATOIRES V IDÉALIA (+fig.)«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. marts 2015 — hyphen mod KHIM — Skylotec

(Sag T-146/15)

(2015/C 171/41)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøge: hyphen GmbH (München, Tyskland) (ved Rechtsanwalt M. Gail)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Skylotec GmbH (Neuwied, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: hyphen GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke (gengivelse af en polygon) — registreringsansøgning nr. 2 255 537

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. marts 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1506/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. april 2015 — Puma mod KHIM — Gemma Group (formen på et dyr i spring)

(Sag T-159/15)

(2015/C 171/42)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Sagsøgeren: Den anden part i sagen for appelkammeret

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EF-varemærke (formen på et dyr i spring) — registreringsansøgning nr. 11 573 474

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. december 2014 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1207/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009.
-

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 26. marts 2015 — DO mod ESMA

(Sag F-32/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — ESMA's ansatte — midlertidigt ansat — ikke forlængelse af en kontrakt — bedømmelsesrapport — for sen udarbejdelse af bedømmelsesrapporten — ingen sammenhæng mellem de generelle og de specifikke vurderinger)

(2015/C 171/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DO (ved advokat S.A. Pappas)

Sagsøgt: Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ved R. Vasileva, som befuldmægtiget, og advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat som følge af en negativ bedømmelsesrapport, om annullation af denne bedømmelsesrapport, og om tildeling af erstatning for det lidte tab.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed frifindes.
- 2) DO bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014, s. 45.

Personalerettens kendelse (Tredje Afdeling) af 25. marts 2015 — Necci mod Kommissionen

(Sag F-5/15) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — pensioner — overførsel af de pensionsrettigheder, der er erhvervet i henhold til en national pensionsordning — forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår — for sent indgivet klage — manglende overholdelse af den administrative procedure — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 171/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Claudio Necci (Auderghem, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og G. Gattinara, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om, at det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten er ulovlig og påstand om annullation af afgørelsen om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, hvori der sker anvendelse af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og artikel 12 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten.

Konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Claudio Necci bærer sine egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 96 af 23.3.2015, s. 26.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA